

15de JAARGANG, NR. 289
18 DECEMBER 2017

IN DIT EXTRA Dikke KERSTNUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP PAPIER

5 JAZZ OP DE PLAAT

Sander Baan, Michael Baird, Herman Schoonderwalt, Jasper Somsen, Lilly, Rita Reys, Krupa & the Genes e.a.

16 JAZZ OP DE PLANKEN

Uitreiking Boy Edgar Prijs, Jasper van't Hof, Christian Scott e.a.

EN VERDER:

20 New York Calling (Roos Plaatsman)

21 Bestsellers en tips Jazzcenter

22 Gouwe Ouwe van Hessel Fluitman

JAZZFLITS 290 KOMT 15/01/2018 UIT

JAZZNIEUWS

Driedagenkaarten komend North Sea Jazz al uitverkocht

Alle driedagenkaarten voor het komende North Sea Jazz Festival zijn al uitverkocht. De kaarten à 200 euro per stuk geven onbeperkt toegang tot de vijftien podia en ruim duizend artiesten die het festival omvat. Wie die artiesten in 2018 zullen zijn is nog niet bekendgemaakt. De verkoop van de dagkaarten start op 1 februari aanstaande. Het North Sea Jazz Festival 2018 vindt plaats op 13, 14 en 15 juli 2018 in Ahoy, Rotterdam.

Transition Festival maakt eerste namen artiesten bekend

Op de derde editie van het Transition Festival zullen onder anderen Cory Henry & The Funk Apostles, zangeres Lizz Wright, het Pat Martino Trio, Eric Vloei-mans' Gatecrash, Phronesis & New Rotterdam Jazz Orchestra Extended, zangeres Jazzmeia Horn en het Kika Sprangers Quintet optreden. Het festival is op 14 april 2018 in alle zalen van het Utrechtse TivoliVredenburg. Meer namen worden later bekendgemaakt.

Huub van Riel krijgt erepenning

Huub van Riel, voormalig artistiek leider van het Bimhuis, heeft 25 november de Frans Banninck Cocqpenning gekregen. Hij kreeg deze voor zijn bijdrage aan de Amsterdamse muziekcultuur. De penning werd door locoburgemeester Simonie Kukenheim uitgereikt tijdens Van Riels feestelijke afscheid van het Bimhuis. Hij werd op 1 september opgevolgd door Mijke Loeven.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

NOMINATIES GRAMMY AWARD 2018 BEKEND

The Baylor Project is genomineerd voor de Grammy Jazz Vocaal. (Foto: Deneka Peniston)

Albums van onder anderen pianist Bill Charlap, saxofonist Chris Potter, zangeres Cécile McLorin Salvant en The Baylor Project zijn genomineerd voor een Grammy Award 2018. De prestigieuze onderscheidingen van de Amerikaanse platenindustrie worden 28 januari in Madison Square Garden in New York voor de zestigste keer uitgereikt.

De volgende jazzalbums zijn genomineerd voor een Grammy Award 2018. De platen zijn gemaakt in de periode 1 oktober 2016 – 1 oktober 2017:

Beste Jazz Vocaal Album:

The Journey	— The Baylor Project
A Social Call	— Jazzmeia Horn
Bad Ass And Blind	— Raul Midón
Porter Plays Porter	— Randy Porter Trio With Nancy King
Dreams And Daggers	— Cécile McLorin Salvant

...vervolg op pagina 23

NIEUWS

Corrie van Binsbergen op theatertournee met Ellen Deckwitz

In januari 2018 start de Nederlandse theatertournee van dichter/performer Ellen Deckwitz en gitariste Corrie van Binsbergen. De voorstelling 'Olijven moet je leren lezen' gaat in première op vrijdag 26 januari in de Toneelschuur in Haarlem. De voorstelling is gebaseerd op een serie columns die Deckwitz in NRC Next schreef. Het publiek krijgt een speedcursus poëzie waarbij Van Binsbergen de soundtrack schreef. Van Binsbergen en Deckwitz stonden eerder samen op het podium in de productie 'Dansen op een Glazen Plafond' uit 2015 en tijdens diverse edities van het Brokkenbal in de Boekenweek.

Dick de Graaf. (Foto: Joke Schot)

Saxofonist Dick de Graaf promoveert op vernieuwing improvisatietaal

Saxofonist Dick de Graaf is 21 november aan de Faculteit der Geesteswetenschappen (onderdeel Academy of Creative and Performing Arts) van de Universiteit van Leiden gepromoveerd. Dr. D.P. de Graaf, docent aan de afdeling jazz van het conservatorium Codarts in Rotterdam, deed voor zijn promotie onderzoek naar vernieuwing van de improvisatietaal van jazzmusici. Zijn proefschrift is getiteld 'Beyond Borders. Broadening the Artistic Palette of (Composing) Improvisers in Jazz'.

PRIJZEN

MARTIN FONDSE ONTVANGT BOY EDGAR PRIJS

Bijna een halfjaar na de bekendmaking kreeg Martin Fondse op 6 december in het Bimhuis (Amsterdam) uit handen van slagwerker Wim Vos (rechts op de foto) de Boy Edgar Prijs 2017. De prijs bestaat uit een wisseltrofee (gemaakt door Jan Wolkers) en een bedrag van 12.500 euro. Een verslag van de uitreiking vindt u op pag. 16 van deze Jazzflits. (Foto: Tom Beetz)

MOLINO, SPOKEN+2 EN LARCHEY ZORE 4-TET WINNEN WEDSTRIJD KEEP AN EYE THE RECORDS

Molino, Spoken+2 en Larchey Zore Quartet zijn op 9 december in het Bimhuis (Amsterdam) winnaar geworden van Keep An Eye The Records 2017. De drie formaties kwamen in de finale met zeven deelnemers als beste uit de bus. Elke winnende band krijgt 10.000 euro om een album te maken.

De leden van Molino en het Larchey Zore Quartet studeren in Amsterdam aan het conservatorium; de leden van Spoken+2 in Rotterdam. De andere finalisten waren CANVAS, Matthias van den Brande Group, The Passengers (afgevaardigd door het Conservatorium van A'dam) en het S'Yo Fang Octet (afkomstig van Codarts). Tineke Postma, Martin Fondse, Joris Roelofs, Mijke Loeven en Jan Formannoy jureerden de zeven finalisten, die uit 33 aanmeldingen werden gekozen. De competitie wordt georganiseerd door de Keep an Eye Foundation en staat open voor alumni en afstuderende studenten van alle Nederlandse conservatoria. Tijdens de finale werden tevens de cd's gepresenteerd van de winnaars van 2016: Trempera! O.W.A.L. en How Town.

Robert van der Padt wint Eujazz Young Talent Award

Pianist Robert van der Padt heeft 17 november tijdens het evenement Heerlen Jazzt de Eujazz Young Talent Award 2017 ontvangen. "Met een lange solo bewees de winnaar dat hij in zijn eentje op een podium overeind blijft. Al met al werd knap gereharmoniseerd en geïmproviseerd. Met groot gemak nam hij de aanwezigen mee door een stuk met veel verschillende en subtiele stemmingen." De jury bestond dit jaar uit musicus Tim Daemen (België), criticus Paul van der Steen (Nederland) en muziekpedagoog Walter Hennecken (Duitsland). De Young Talent Award is een jaarlijkse prijs voor jonge musici die 'jazzmuziek beoefenen op een bijzonder niveau of talent hebben om een bijzonder niveau te bereiken'.

BESTE JAZZALBUMS 2017

volgens de critici van **Jazzwise (UK)**

Cécile McLorin Salvant

[Dreams And Daggers](#)

(Mack Avenue)

Denys Baptiste

[The Late Trane](#)

(Edition)

Ahmad Jamal

[Marseille](#)

(Jazz Village)

Phronesis

[The Behemoth](#)

(Edition)

Charles Lloyd New Quartet

[Passin' Thru](#)

(Blue Note)

John McLaughlin &

The Fourth Dimension

[Live @ Ronnie Scott's](#)

(Abstract Logix)

Jazzmeia Horn

[A Social Call](#)

(Prestige)

Django Bates with

The Frankfurt Radio Big Band

[Saluting Sgt. Pepper](#)

(Edition)

Parisien/Peirani/Schaerer/Wolny

[Out Of Land](#)

(ACT)

Christian Scott aTunde Adjuah

[Diaspora](#)

(Ropeadope)

Anouar Brahem

[Blue Maqams](#)

(ECM)

Craig Taborn

[Daylight Ghosts](#)

(ECM)

Tomasz Stanko New York Quartet

[December Avenue](#)

(ECM)

Alexander Hawkins

[Unit\[e\]](#)

(Alexander Hawkins Music)

Nicole Mitchell

[Mandoria Awakening II:](#)

[Emerging Worlds](#)

(FPE)

Courtney Pine

[Black Notes From The Deep](#)

(Freestyle)

Ambrose Akinmusire

[A Rift In Decorum:](#)

[Live At The Village Vanguard](#)

(Blue Note)

Jeremy Pelt

[Make Noise](#)

(HighNote)

Vijay Iyer Sextet

[Far From Over](#)

(ECM)

Binker & Moses

[Journey To The Mountain Of Forever](#)

Gearbox

OVERIG

DOOMERNIK EN VAN KEMENADE RICHTEN ZUID NEDERLANDS WORKSHOP ORKEST OP

Jeroen Doomernik (links) en Paul van Kemenade.
(Foto: Gemma van der Heyden)

Trompettist-componist Jeroen Doomernik en altsaxofonist-componist Paul van Kemenade hebben het Zuid Nederlands Workshop Orkest (ZNWO) opgericht. Het is bedoeld voor muzikanten tussen de 15 en 25 jaar die 'serius verder willen in hun muziek'. Medio december vonden de audities plaats en in januari gaat het orkest van start.

"We zijn op zoek naar ambitieuze muzikanten die in elk geval beschikken over voldoende muziektheoretische kennis en een goede instrumentbeheersing. Maar een fikse dosis lef en muzikale eigengereidheid zijn nog belangrijker", aldus de initiatiefnemers. De deelnemers aan de workshops wordt op professionele wijze bijgebracht hoe zij kunnen improviseren en samen spelen. Een of meerdere concert(en) in Zuid-Nederland zijn het doel waarnaar wordt gestreefd. Het ZNWO kan worden gezien als voortzetting van het Brabants Leer Orkest, dat Paul van Kemenade in 1980 startte en waaruit musici als trompettist Eric Vloeimans, drummer Pieter Bast en saxofonist Paul de Leest zijn voortgekomen.

Mâäk viert in 2018 twintigjarig bestaan

In 2018 bestaat het jazzcollectief Mâäk twintig jaar. Dit wordt gevierd met een reeks concerten met de bigband MikMâäk. Ook toeren Laurent Blondiau (trompet), Michel Massot (tuba), Guillaume Orti, Jeroen Van Herzeele (sax) en João Lobo (drums) in de zomer met het jazz-vodun project 'Kojo'. Het eerste feestje wordt gevierd op 16 januari tijdens het Brussels Jazz Festival. In Flagey treedt dan de bigband op, is een foto-expositie te zien en vindt een 'jam' plaats. Een rode draad in het oeuvre van de groep is de dialoog tussen jazz en (West-)Afrikaanse tranceritmen. Daarvan getuigen hun tien cd's. Volgend jaar wordt een verzamelalbum gepresenteerd met twintig stukken, waaronder een aantal onuitgegeven opnamen.

ECM-catalogus ook via streamingdiensten te beluisteren

De catalogus van platenmaatschappij ECM is nu ook via streamingdiensten te beluisteren. Albums op cd en langspeelplaat blijven wel de kernactiviteit van ECM, zo meldt een woordvoerder. De belangrijkste reden voor de digitale stap is het mislopen van opbrengsten door illegale downloads. Door de muziek legaal via het net aan te bieden hoopt men op meer inkomsten voor de betrokkenen.

JAZZ OP PAPIER

In een vorig nummer hebben we de verschijning gemeld van 'The Jazz Repertoire' door onze medewerker Jan J. Mulder. Hierbij drukken we de bewerkte versie af van de inleiding.

Jan J. Mulder.

The Jazz repertoire : a survey

Almere : Names & Numbers, 2017.

XII, 598 pag.

ISBN 978-90-77260-24-1 ing.

Prijs: 45 euro.

Natuurlijk was het van het begin af een naïef idee een lijst op te kunnen stellen van de meest gespeelde stukken in de jazz. In de eerste plaats moeten we het woord 'gespeelde' al vervangen door 'vastgelegde'. Een melodie mag na een concert of een radio-uitzending dan in je hoofd blijven hangen, als de uitvoering niet ergens is opgeslagen kunnen we daar geen conclusies uit trekken. Maar ook het aantal geregistreerde opnamen geeft ons een vertekend beeld omtrent het repertoire.

Neem het geval dat een componist zijn eigen compositie voor de zoveelste keer opneemt, met zijn eigen band of die van een ander, maar dat verder niemand anders dat doet. Tellen we de herkenningmelodie mee die keer op keer een uitzending inleidt en afsluit? En wat te doen met onuitgegeven en afgekeurd materiaal?

Twee onderzoekers die het plan opvatten om een ranglijst op te stellen over de periode 1900-1942 voorzagen deze en allerlei andere problemen en besloten uiteindelijk alle opnamen mee te tellen. Trekken we de tijdslijn verder door, dan doemt een nieuw probleem op: hoe ouder het nummer, des te groter de kans dat het vaker gespeeld is. Hoe dan ook, voor de volgende inventarisatie heeft als basis gediend het titelregister van Tom Lords discografie, ondanks alle spelfouten, dubbele vermeldingen en wat dies meer zij.

Maar daarmee waren we er nog niet: 1. Een song kan meer dan één titel hebben, 2. Een compositie kan - melodisch of harmonisch - gebaseerd zijn op een eerder stuk, 3. Eenzelfde titel staat voor verschillende melodieën. Dit laatste verschijnsel kwam veel vaker voor dan vermoed. In discografieën bijvoorbeeld worden ze meer dan eens op één hoop gegooid.

Om dit probleem enigszins te omzeilen zijn alle abstracte, vage titels weggelaten, tenzij het absoluut zeker was met welk stuk we te maken hadden, bijvoorbeeld Pete Rugolo's 'Interlude'. Maar ook ogenschijnlijk eenduidige titels werden vaker dan één keer gebruikt. Het was helaas niet mogelijk bij de selectie van uitvoeringen stuk voor stuk te controleren welke melodie bedoeld was. Tot vlak voor het ter perse gaan doken onduidelijke titels op die toch elk een verschillende melodie vertegenwoordigden.

Buiten veelgespeelde titels zijn ook die opgenomen welke een zekere faam genieten of om de een of andere reden interessant genoemd kunnen worden. Het oorspronkelijke uitgangspunt om alleen de meest gespeelde titels op te nemen raakte zo steeds meer op de achtergrond. Het geheel kan nu worden beschouwd als een doorsnee van het courante jazzrepertoire. Met dien verstande dat het overgrote deel, dat, met name in de voorbije decennia, uit eenmalig gespeelde 'originals' bestaat, hier dus nauwelijks vertegenwoordigd is.

We hebben er bewust niet voor gekozen dit een boek met standards te noemen, aangezien definities daaromtrent vaag blijven. Het boek bevat melodieën uit alle windstreken: originals van de spelers zelf, mits gevolgd door de nodige 'covers', en onnoemelijk vele uit de vruchtbare bron van wat we The Great American Songbook zijn gaan noemen. Daarnaast het traditioneel, oraal overgeleverd repertoire van vaak onbekende componisten, geestelijke liederen en wereldlijke folklore, blues, bakkerijmpjes, strijdliederen, marsen en melodisch materiaal uit de klassieke sector. Alles bijeen zo'n 14.000 titels.

En ja, om de belangstellende enigszins tegemoet te komen hebben we, onder voorbehoud, de allerpopulairste songs ruwweg ingedeeld in vijf categorieën. Zo zijn 'Ace in the hole' en 'Yard-bird suite' vertegenwoordigd met elk gemiddeld tweehonderd, 'Honeysuckle rose' en 'Take the A-train' met elk zo'n duizend uitvoeringen. **Jan J. Mulder**

JAZZ OP DE PLAAT

SANDER BAAN QUARTET
Heartscape
 Timezone Records

Bezetting:

Sander Baan (saxofoon),
 Sander Thijsen (piano),
 Jonathan Nagel (bas),
 Wieland Möller (drums).

Op 'Heartscape' verlaat het Sander Baan Quartet op een verrassende manier de comfortzone van de veilige klassieke jazz. De klank van met name leider-tenorist Baan is veranderd. Dat is vooral in het openingsnummer 'Emotional landscapes' goed te horen. Baans toon is mooier, voller en interessanter geworden.

‘**Heartscape**’ is een interessante plaat

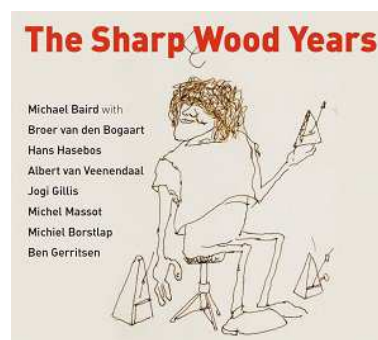
Ook in het instrumentarium zijn er veranderingen. Zo kiest pianist Sander Thijsen in 'Space invaders' – het nummer dat met kop en schouders boven de rest uitsteekt – voor de elektrische piano. En luistert u ook naar 'I didn't expect to like you', waarin bassist Jonathan Nagel zich met een schitterend sturende kracht van zijn goede kant toont. Het avontuurlijke van de snellere nummers is enigszins afwezig in de ballads. Dat is jammer, want 'Heartscape' is verder een interessante plaat. Benieuwd naar de volgende.

Bart Hollebrandse

Beluister hier 'Space invaders' live:
<https://www.youtube.com/watch?v=c8rqOUHeqqg>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

MICHAEL BAIRD
The Sharp Wood Years
 SWP Records

Bezetting:

Michael Baird (drums, percussie),
 Arnold 'Broer' van den Bogaart (percussie, timbales),
 Hans Hasebos (vibrafoon, percussie, sopraansax),
 Yogi Gillis (percussie), Albert van Veenendaal,
 Michiel Borstlap (synthesizer, piano),
 Ben Gerritsen (vibrafoon, marimba),
 Michel Massot (tuba).

In 1984 nam nog niemand het woord 'wereldmuziek' in de mond, maar slagwerker Michael Baird maakte het al wel. De in Zambia geboren Brit (die overigens al sinds mensenheugenis in Utrecht woont) koppelde in dat jaar zijn inzichten in Afrikaanse percussietradities aan de Afro-Cubaanse know-how van Arnold 'Broer' van den Bogaart, en het duo Sharp Wood was geboren. Twee jaar later maakte het tweetal een debuut-lp, met mallet-speler Hans Hasebos als gast. De laatste werd een vaste waarde in de groep, die later nog tot een kwartet uitbreidde met de toevoeging van een toetsenspeler (Albert van Veenendaal). In die periode vertoont de muziek wel wat verwantschap met tijdgenoot Zawinul Syndicate, zowel qua muzikale benadering als qua klank. Gek genoeg zijn namelijk de synthesizersounds op het tweede album van de groep, 'Splinters' (1990), het enige element dat nu ietwat gedateerd klinkt. De composities van Baird, met zijn diepgeworteld besef van ritmiek, die verder gaat dan Afrika alleen, zijn nog even urgent als in de late jaren tachtig en vroege jaren negentig. Een vertellend stuk als 'The legend of sleep' (Van 'Twig It', uit 1993) staat als een huis. Fijn dat we de hoogtepunten van de drie al lang niet meer verkrijgbare platen nu eens bij elkaar op cd hebben. Gelukkig maakt Baird ook nog steeds nieuwe muziek, en bouwt hij verder aan een indrukwekkende catalogus met Afrikaanse 'field recordings', op zijn eigen label, SWP.

Herman te Loo

Concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

BUNNY BERIGAN & HIS BOYS

Feb 1936 – Feb 1937

Retrieval

Diverse bezettingen met o.a.:

Bunny Berigan, Harry Greenwald, L. Brown (trompet), Joe Marsala, Artie Shaw, Paul Ricci, Slat Long, Matty Matlock (klarinet), Hymie Schertzer, Toots Mondello (altsax), Bud Freeman, Forrest Crawford, Babe Russin, Art Drelinger (tenorsax), Jack Lacey, Red Jessup, Ford Leary (trombone), Joe Bushkin, Les Burness (piano), Dave Barbour, Eddie Condon, Tom Morgan (gitaar).

Oudere opnames vragen om 'historisch luisteren': wat was er toen relevant, wat kan ons vandaag nog bekoren, wat bestond er nog niet? De spektakelwaarde van trompettist Bunny Berigans hoge slotnoten is bijvoorbeeld helemaal verdwenen; Berigans klank blijft. Ergens tussen het vuur van Armstrong en het raffinement van Bix Beiderbecke. Berigan speelde de gedreven trompetsolo aan het begin van Benny Goodmans 'King Porter stomp'. Goodmans ritmesectie swingde de pan uit – daarmee vergeleken blijven Berigan's Boys, ondanks de aanwezigheid van enkele topdrummers, toch wat onderwets klinken, nog met een scheenbeen in de jaren twintig. Ook de aanwezigheid van zanger Chick Bullock draagt daartoe bij: Bullock was één van de populairste zangers van zijn tijd, maar heeft geen plekje weten te veroveren in de jazzgeschiedenis. Zijn wat nasale stem en snelle vibrato waren tien jaar later hopeloos uit de tijd. Charmant is de muziek wél: er passeert een aantal mooie, zelden gehoorde stukken ('It's been so long', 'When I'm with you'), er is de oerversie van Berigans grootste hit ('I can't get started'), en er is een aantal solo's van de obscure tenorist Forrest Crawford, wiens carrière door tbc afgebroken werd.

Bij 'historisch luisteren' mogen we ook nooit uit het oog verliezen dat deze opnames gemaakt werden om per twee aangekocht te worden. Ze mikten bovendien vooral op het lichtere marktsegment, op het kruispunt van jazz en lichte muziek, aan het prille begin van het swingtijdperk. Een hele cd is dan ook vooral voer voor fanatieke verzamelaars, lindy hoppers, of échte liefhebbers van de jaren dertig. Voor de reguliere jazzfan zijn er interessantere opties.

Arne Van Coillie

Beluister hier 'I can't get started' uit 1937:

<https://www.youtube.com/watch?v=D1ycvigrKW4>

VIVIENNE CHULIAO

It's Time

Eigen Beheer (www.viviennechuliao.com)**Bezetting:**

Vivienne ChuLiao (piano),
Kyu Jin Jang (bas),
João Sousa (drums).

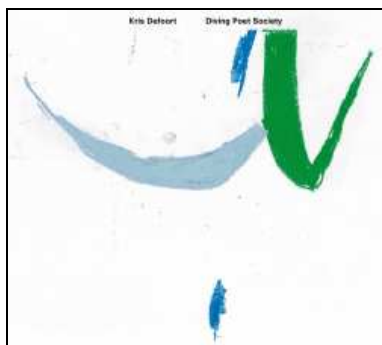
Vivienne ChuLiao is componist en pianist en vooralsnog onbekend. Zij komt uit Taiwan en kwam naar Nederland om jazz te leren aan het Koninklijke Conservatorium Den Haag. Inmiddels is zij al aardig geworteld en woont ze hier. Dat is mooi want zoals de cd-titel al zegt is het tijd om kennis met haar te maken. ChuLiao ziet eruit als een fragiel poppetje maar in haar muziek blijft van dat beeld niets over. Haar spel is volwassen en robuust, met het grootste gemak speelt ze met stemmingen als romantisch en heftig die op een logische en natuurlijke manier in elkaar overgaan. Haar toucher is glashelder en krachtig, haar swing onnadrukkelijk, soepel en weldadig. Hetzelfde geldt voor haar composities. Die zijn van een meezingkwaliteit en door de inbedding in de jazztraditie lijkt het alsof je de nummers al kent. Muzikaal kun je invloeden van Bill Evans en Keith Jarrett, en in de heftige stukken van Phineas Newborn horen, al zullen die invloeden misschien onbewust zijn, maar bovenal is er een doorzichtig geluid, en een gebruik van rust en noten op een manier die aan de jonge Ahmad Jamal doen denken. Een nummer als 'On the way home' had zo uit de Pershing Lounge in Chicago kunnen komen. ChuLiao zit diep in de jazztraditie, wat soms een vervreemdende sensatie opwekt, alsof je een plaat uit de jaren vijftig of zestig opzet die toch niet helemaal klopt omdat de muziek duidelijk van nu is. Zij is daarnaast ook beïnvloed door het Boeddhisme, wat blijkt uit twee Boeddhistische gezangen die door haar gearrangeerd zijn op een manier zodat het gebruikelijke jazznummers zijn geworden. Alles bij elkaar is deze debuut-cd niet alleen heel goed, maar nog belangrijker bevat hij muziek waar je blij en erg vrolijk van wordt.

Tom Beetz

Maak hier kennis met Vivienne ChuLiao:

<https://www.youtube.com/watch?v=ko1LjirZclw>

KRIS DEFOORT
Diving Poet Society
W.E.R.F.

Bezetting:

Kris Defoort (piano),
 Nicolas Thys (basgitaar),
 Lander Gyselinck (drums)
 + Veronika Harcsa (zang), Guillaume Orti (altsax).

Het trio van pianist/componist Kris Defoort is altijd onmiddellijk herkenbaar, en met een bezetting van piano, basgitaar en drums is dat best bijzonder. Voor dit nieuwe album, 'Diving Poet Society', besloot de leider om zijn klankmogelijkheden uit te breiden met een tweetal gasten. De Franse altsaxofonist Guillaume Orti is geen onbekende in België, maar de Hongaarse vocaliste Veronika Harcsa is dat wel. Zij zingt teksten van dichter Peter Verhelst (in het Engels, met een helaas niet al te geweldig accent), maar gebruikt haar stem vooral als instrument. En dan komt de magie pas echt los. Ze weeft haar subtiele, soms ijle klanken om de gortdroge saxofoon sound van Orti heen, en dat levert een sublieme combinatie op. Soms laat Defoort zijn composities uit een stille, rubato basis beginnen om er uiteindelijk ook flink op los te knallen, met de kenmerkende invloeden uit drum 'n' bass en hip-hop. Bassist Nicolas Thys en drummer Lander Gyselinck leveren daarbij pittige bijdragen die nooit verzanden in clichés. Ook het laatste nummer van de plaat, het aan Billie Holiday opgedragen 'Heavenly Billie', weet de valkuilen van imitatie en pastiche smaakvol te omzeilen.

Herman te Loo

Bekijk hier een video over de totstandkoming van het album: https://youtu.be/MAYhjLgPy_w

KOENIVERSE 3
Two Cities
Eigen Beheer

Bezetting:

Koen Schalkwijk (piano, Wurlitzer),
 Joris Roelofs (basklarinet),
 Alessandro Fongaro (bas),
 Mark Schilders (drums).

Pianist Koen Schalkwijk is er de man niet naar om een eigen universum om zich heen te bouwen, bescheiden als hij is. Maar het draait wel degelijk om hem en zijn artistieke ideeën. Met het Torque Trio maakte hij twee cd's en hij werkte ook met saxofoniste Stephanie Francke.

In het Koeniverse Trio bespeelt hij naast de vleugel meestal een Wurlitzer. Dat is een elektromagnetisch toetseninstrument. Het doet op een aangename manier terugdenken aan de fusie tijd. De Wurlitzer met zijn warme sound leent zich goed voor de melodieën van Schalkwijk, die soms overkomen als liedjes. Maar hij doet het ook goed in de psychedelische hoek, zoals in de improvisatie met de geniale titel: 'Vrijheid 1'. Joris Roelofs laat zijn basklarinet perfect aansluiten bij het groepsgeluid. Bij het ontwerp van het hoesje is het een en ander fout gegaan. De tekst op de rug ontbreekt geheel, de opnamedatum staat er wel op maar het jaar niet, en helaas worden de namen van de muzikanten niet vermeld. De cd is opgenomen door Tijmen Zinkhaan in de populaire Fattoria Musica Studios in Osnabrück en de kwaliteit is onberispelijk. Vooral de drums klinken prachtig. 'Two Cities' wordt in eigen beheer uitgegeven maar het zou gepast zijn als een gerenommeerd label de distributie op zich zou nemen.

Peter J. Korten

Bekijk hier een video over de groep: <https://www.youtube.com/watch?v=2s8faoU2S80>

KRUPA & THE GENES**Two****Dox Records****Bezetting:**

Maarten Hogenhuis (altsax),
 Jasper Blom (tenorsax),
 Anton Goudsmit, Raphael Vanoli (gitaar),
 Sean Fasciani (bas),
 Stefan Kruger, Joost Patocka (drums).

Het is een apart ploegje, Krupa & the Genes. In de groepsnaam wordt drummer Gene Krupa geëerd, maar Krupa is ook een samentrekking van de achternamen van de beide drummers: Kruger en Patocka. Ze hebben twee saxofonisten, twee gitaristen en twee drummers. Alleen de bassist staat er alleen voor. Ondanks de dubbele bezettingen klinkt de groep alsof het een kwartet is. Dat duidt op vakmanschap. 'Two' is de tweede plaat van de groep. Sinds hun eerste cd in 2014 zijn ze iets strakker gaan spelen, maar nog steeds vliindert de muziek alle kanten op. Dat komt mede omdat vier van de zeven leden composities hebben aangedragen. Alles kan met deze heren. Er is zelfs een stuk met de Afrikaanse zanger Omar Ko als gast. Dan klinkt het geheel als een Afrikaans orkest. En wat te denken van een titel als 'Flexible garden houses'. Het is geïnspireerd op een aangekocht tuinhuisje dat in het geheel niet aan de wensen voldeed. De kwaliteit van deze compositie van Maarten Hogenhuis is overigens omgekeerd evenredig aan die van dat tuinhuisje. De beide saxofonisten spelen ongeveer dezelfde groove, maar net even achter elkaar aan. Heel strak en precies. De beide gitaren vullen hun eigen partij in, zonder te overheersen. Een prachtig passende legpuzzel die af is. 'California hug' is een ballad waarin je in het groeiende weefwerk niets terugvindt van de bravoure die uit andere stukken spreekt. Een veelzijdige plaat.

Hessel Fluitman

De groep live in 'Flexibele tuinhuisjes':
<https://www.youtube.com/watch?v=MrGICqprsYE>

LAMA + JOACHIM BADENHORST**Metamorphosis****Clean Feed****Bezetting:**

Susana Santos Silva (trompet),
 Joachim Badenhorst (klarinet, basklarinet),
 Gonçalo Almeida (bas, toetsen, effecten, loops),
 Greg Smith (drums, electronica).

Het begint erop te lijken dat Lama nu definitief een kwartet is geworden, al staat (bas)klarinetist Joachim Badenhorst op het hoesje nog achter de naam van de groep, als gast dus. De Belg mengt zich uitstekend met het drietal Susana Santos Silva (trompet), Greg Smith (drums) en 'leider' Gonçalo Almeida (bas), maar dat was op de vorige plaat, 'The Elephant's Journey', ook al het geval. De stukken op het nieuwe album, 'Metamorphosis' volgen een ander procedé dan op die voorganger. Zoals de titel al aangeeft, ontwikkelen ze zich al gaande, en veranderen als in een caleidoscoop voortdurend van vorm en kleur. Soms wordt de aanzet gegeven door de elektronica van Almeida en Smith, een andere keer is er een hoketus-achtige melodie van de twee blazers die als startpunt dient, of een gestreken bassolo, waarin Almeida zijn instrumentale techniek de vrije loop laat. Bij alle vier staat de expressiviteit voorop, en valt er enorm veel te genieten van het spel met klankkleuren. Maar als Almeida en Smith het op de heupen krijgen, ontstaan er ook onontkoombare grooves, zoals aan het eind van 'Metamorphosis III', dat associaties oproept met de gepassioneerde muziek van John Zorns Massada.

Herman te Loo

Hier is de groep live in De Pletterij, Haarlem:
<https://youtu.be/zIU6gEAbL9g>

MOSTLY OTHER PEOPLE DO THE KILLING**Paint****Hot Cup Records****Bezetting:**

Ron Stabinsky (piano),
Moppa Elliott (bas),
Kevin Shea (drums).

Na de uitgebreide bezetting op het vorige album ('Loafer's Hollow') komt bassist Moppa Elliott nu met de kleinste line-up van zijn band Mostly Other People Do The Killing (MOPDTK): een trio. Op 'Paint' horen we geen blazers meer, maar het klassieke jazzpianotrio. En zoals we van MOPDTK wel mogen verwachten, is de cd een exposé over het fenomeen jazzpianotrio. In acht stukken horen we een veelheid aan stijlen langskomen, van Herbie Nichols tot Ramsey Lewis en van Cecil Taylor tot restaurantpiano. En door alle pastiches, parodieën en hommages heen weten pianist Ron Stabinsky, drummer Kevin Shea en Elliott zelf een eigen verhaal neer te zetten. Daarbij nemen ze zichzelf soms flink op de hak (zo struikelt Stabinsky over zijn eigen snelheid in 'Green briar' en vliegt 'Yellow house' om de haverklap uit de bocht), maar is er ook ruimte voor echte schoonheid. De gestreken bassolo in Ellington's 'Blue goose' (het enige stuk dat niet van Elliott zelf is, en niet verwijst naar een plaatsnaam in Pennsylvania) is oorstrelend mooi, en lijkt een openlijk eerbetoon aan Jimmy Blanton.

Herman te Loo

Luister hier naar de openingstrack:

<http://bit.ly/2jgdaJD>

OMAWI**Inscapes****De Platenbakkerij****Bezetting:**

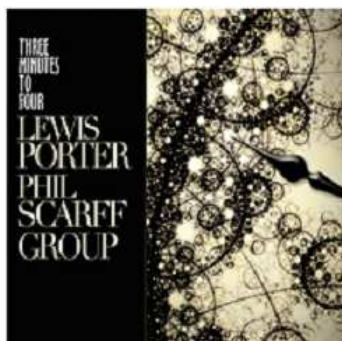
Marta Warelis (piano),
Wilbert de Joode (bas),
Onno Govaert (drums).

Het jazzpianotrio is in. Om de haverklap duiken er nieuwe bands op, die vaak meevliegen op de populariteit van EST, The Bad Plus of het Brad Mehldau Trio. Omawi hoort daar niet bij. Pianiste Marta Warelis, bassist Wilbert de Joode en drummer Onno Govaert houden zich niet bezig met dansbare grooves of dromerige, impressionistische akkoorden. In de vijf vrije improvisaties op het debuutalbum, 'Inscapes', omzeilen ze alle denkbare clichés omtrent het 'format'. Het gaat vooral om de details, de verhoudingen tussen de noten en verrassende combinaties van ingezette frasen, klanken en melodieën. Soms is er even wat swing te ontdekken, maar dan op een onconventionele manier (tegen het eind van 'Stir', bijvoorbeeld). Het bereik aan dynamiek en energie van het drietal is ongekend, van heftig en overdonderend tot verstild en bijna onhoorbaar. Het toucher van Warelis is subliem en verraadt een klassieke training, die haar in staat stelt alles te doen wat in haar opkomt. Govaert is een van de subtielste jonge slagwerkers uit de Amsterdamse impro-scene. En nestor De Joode is de improvisator pur sang, die zijn instrument in al zijn lijfelijkheid soms binnenstebuiten lijkt te keren. De laatste nodigde dit trio ook uit voor een deel van de tournee die hem als winnaar van de Buma Boy Edgarprijs langs de Nederlandse podia voerde, onder de naam Core.

Herman te Loo

Concertaankondigingen vindt u op:

<https://www.facebook.com/Jazzflits>

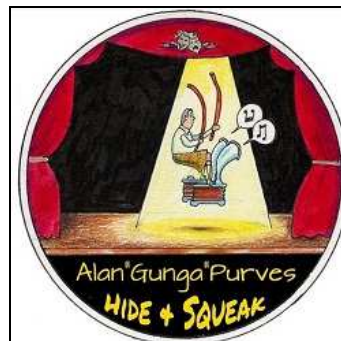
LEWIS PORTER PHIL SCARFF GROUP**Three Minutes To Four****Whaling City Sounds****Bezetting:**

Phil Scarff (tenorsax, sopraansax, Tamboura), Lewis Porter (piano), John Funkhauser (bas), Bertram Lehmann (drums).

Pianist Lewis Porter en saxofonist Phil Scarff kleuren met hun door Indiase, Afrikaanse en modern klassiek (Olivier Messiaen) beïnvloede muziek op de cd 'Three Minutes To Four' behoorlijk buiten de jazzlijntjes. Maar de uitgangspunten van hun muziek blijven eigen aan de jazz. De Indiase muziek is met drie raga's ruim vertegenwoordigd. Daar is Phil Scarff verantwoordelijk voor. Hij is een kenner van Indiase klassieke muziek en speelt in de raga's niet alleen sopraansax, maar ook Tamboura. De invloeden van vogelzang in 'Skies of South Africa Suite' zijn ook zijn idee. Lewis Porter is leraar jazzgeschiedenis aan het Rutgers instituut in Newark. 'Olivier' is zijn eerbewijs aan de Franse componist Messiaen, die in zijn muziek ook veel deed met vogelzang. Porter bracht Ghanese muziekinvloeden in en moderne Westerse klassieke muziekinvloeden als de twaalftoonsmuziek. Sonny Rollins' 'Striver's row' is samen met 'Long ago' de meest aan jazz gerelateerde muziek. Porter schreef dat laatstgenoemde nummer met saxofonist Art Peppers muziek in het achterhoofd. De 'sound' van de stukken is misschien onalledaags, toch is de muziek op deze plaat heel toegankelijk.

Hessel Fluitman**Concertaankondigingen vindt u op:**

<https://www.facebook.com/Jazzflits>

ALAN 'GUNGA' PURVES**Hide & Squeak****Brokken Records****Bezetting:**

Alan 'Gunga' Purves (drums, percussie).

Het kan geen toeval zijn dat er maar twee mensen in Nederland zijn die zulke muziek maken als we op 'Hide & Squeak' terugvinden. Het zijn allebei Britten en allebei slagwerkers: Michael Baird en Alan 'Gunga' Purves. De eerste komt deze maand met een overzicht van zijn werk met Sharp Wood (zie elders in deze rubriek), de tweede verrast met een melodieuze, bizarre en geniale nieuwe cd. Purves, die midden jaren zeventig vanuit zijn geboortestad Edinburgh naar Amsterdam verhuisde, is een van de meest speelse muzikanten die er in Nederland rondlopen. Hij is even goed thuis in jazz, geïmproviseerde muziek, rock als wereldmuziek, en levert essentiële bijdragen aan alle groepen waarvan hij deel uitmaakt, met zijn volstrekt unieke assortiment aan regulier en minder conventioneel geluidenmaak-instrumentarium. Ik zeg met opzet geen 'slagwerk', want de muzikale opvatting van Purves is naast ritmisch vooral klank- en melodiegericht. Het lijstje instrumenten (het zijn er een kleine veertig) dat het hoesje van 'Hide & Squeak' siert, bevat nauwelijks iets dat thuishoort in een alledaags slagwerk-instrumentarium. Behalve piepende speelgoedbeesten en zelfgemaakte marimba-achtige instrumenten horen we koekblikken, koekenpannen en 'tin whistles', de typerende metalen fluitjes uit de volksmuziek van zijn vaderland. Sommige van de tracks op het album verwijzen dan ook naar de rijke songtraditie van de Britse eilanden. Maar Purves haalt zijn ritmische melodieën uit meer oorden vandaan. We horen gamelan-achtige stukken, Afrikaanse ritmiek en de schijnbaar simpele deuntjes van een goed geschreven kinderliedje. De Schot blijft zich voortdurend muzikaal verwonderen en houdt de luisteraar met humor, avontuurlijkheid en beeldende kracht bij de les. Wie hem in actie heeft gezien, zal het beeld van zijn gortdroge humor missen bij de cd, maar gelukkig is er nog wel een animatiefilmpje bij het album gemaakt:

<https://youtu.be/VKcJ1W1hxAU>.

Herman te Loo

RED
Ahooo!
 Eigen Beheer

Bezetting:

Ellister van der Molen (trompet en flugelhorn),
 Gideon Tazelaar (tenorsax),
 Bob Wijnen (Hammondorgel),
 Wouter Kühne (drums).

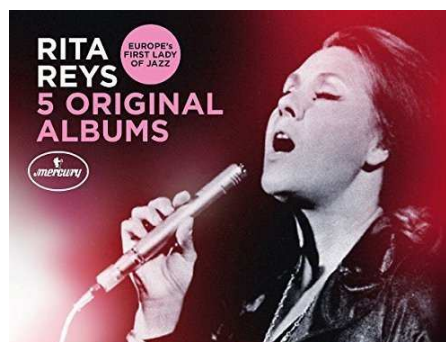
De souljazzgroep RED bestaat nog maar kort. Het is een welkome aanwinst. Het kwartet herbergt met Ellister van der Molen en Bob Wijnen een schat aan ervaring en met Gideon Tazelaar en Wouter Kühne kan RED bogen op jong toptalent in de gelederen. Op de eerste cd brachten de vier een ode aan het album 'Unity' van jazzorganist Larry Young. Op de tweede plaat, 'Ahooo!', horen we de door Hammond gedomineerde swingende en opwindende muziek die we kennen uit de jaren vijftig en zestig van mannen als Jimmy Smith. RED brengt echter origineel repertoire. Van der Molen en Wijnen schreven de meeste stukken zelf. RED covert alleen 'Stardust' van Hoagy Carmichael en 'Big "P"' van Jimmy Heath. De sound van RED is helemaal 'vintage' en het kwartet neemt geen risico's. Dat hoeft ook niet. Het stijlvaste 'Ahooo!' klinkt als een klok en bevat alle ingrediënten die je mag verwachten: een trompettiste en een saxofonist die elkaar tot grote hoogte opstuwten, een organist die rijkelijk strooit met de juiste 'vette' noten op de goede plekken en een typisch Amerikaanse 'in your face'-drummer. De nummers op 'Ahooo!' nodigen uit tot dansen en zullen live nog beter tot hun recht komen dan op cd. Wijnen moet veel slepen met zijn loodzware rode Hammond A100 uit 1970, maar dat heeft hij er graag voor over. De muzikale chemie is dik voor elkaar bij RED. De combi van iets ouder en jong werkt uitstekend. Je wordt vrolijk van het beluisteren van deze opbeurende, energieke en sexy jazz.

Hans Invernizzi

Maak hier kennis met RED:

<https://www.youtube.com/watch?v=wb6HlwdZn3q>

RITA REYS
Five Original Albums
 Mercury

Diverse bezettingen met o.a.:

Rita Reys (zang), Pim Jacobs (piano), Wim Overgaauw (gitaar), Ruud Jacobs (bas), Cees Smal (trompet), Art Farmer, Benny Bailey (trompet), Eric van Lier, Ake Persson (trombone), Lee Konitz, Piet Noordijk (altsax), Klaus Doldinger, Herman Schoonderwalt (tenorsax), Sahib Shihab (baritonsax).

De box 'Five Original Albums' bevat de muziek van vier originele Philips-elpees van zangeres Rita Reys uit de jaren zestig, met een aantal bonustracks die in die tijd alleen op singles en ep's verschenen. Ook bevat de box het Mercury-album 'Rita Reys Sings Antonio Carlos Jobim' uit 1981. Dit 'songbook' is nog niet eerder heruitgegeven. De uitvoering van de box is aan de magere kant voor een zangeres met de statuur van Rita Reys. De tot cd-hoesjes verkleinde elpeehoezen zijn bijvoorbeeld slecht leesbaar. En had niet een boekwerkje met informatie en een achtergrondverhaal over Rita en Pim Jacobs in de jaren zestig bijgevoegd kunnen worden? 'Rita Reys Today' werd in 1969 in Londen opgenomen. Op de plaat wordt ze zorgvuldig begeleid door een bigband onder leiding van Peter Knight. Hij maakte ook de arrangementen. Op 'Relax with Rita & Pim' horen we een combo met diverse blazers. Het repertoire bestaat uit bekende stukken als 'Desafinado', 'Bluesette' en 'Fly me to the moon'. Ook zingt Reys 'Zon in Scheveningen'. 'Rita à Go-Go' werd live opgenomen in haar toenmalige jazzclub in Loosdrecht. Ze wordt begeleid door een octet met onder anderen Pim Jacobs (piano), Wim Overgaauw (gitaar), Ferdinand Povel, Herman Schoonderwalt (tenorsax) en Ruud Jacobs (bas). Muziek waar niets op aan te merken is. Uitschieter in deze box is zonder twijfel 'Rita Meets Oliver Nelson'. Oliver Nelsons arrangementen 'staan'. De plaat doet de glans van de andere cd's in deze box wat verbleken. Een minpuntje is het wringen van Reys bij het uitspreken van laatste woorden van een zin, maar verder is er een prachtige match tussen haar en de Amerikanen. Zij heeft genoeg lef, geldingsdrang en ervaring om bij dit orkest met grote Amerikaanse en Europese muzikanten staande te blijven.

Hessel Fluitman

HERMAN SCHOONDERWALT
The Winner
 NJA – Nederlands Jazz Archief

Diverse bezettingen met o.a.

Jan Vleeschouwer,
 Cees Smal (trompet),
 Herman Schoonderwalt (klarinet, altsax)
 Tony Vos (altsax),
 Toon van Vliet, Rudi Brink,
 Harry Verbeke (tenorsax),
 Fred van Ingen (baritonsax),
 Rob Madna, Ruud Bos, Jan Huydts (piano),
 Ruud Jacobs, Jacques Schols, Peter Trunk (bas),
 Cees See (drums).

In 1963 won rietblazer, arrangeur & componist Herman Schoonderwalt de allereerste Wessel Ilcken Prijs (nu de Boy Edgar Prijs). Het jaar daarop mocht hij bij Philips Phonogram geheel naar eigen inzicht een album maken. Dat werd 'The Winner'. Omdat de Nederlandse jazz in die jaren niet vaak op de plaat werd gezet, is het een historisch document. Een document dat echter nauwelijks verkrijgbaar is. Vandaar dat het Nederlands Jazz Archief 'The Winner' opnieuw heeft uitgebracht. In stereo nog wel. Op de cd staan bovendien nog vijf extra stukken: het thema van Kees Brusse's film 'Mensen van Morgen'. Toen een geruchtmakende film met interviews met jonge mensen over hun toekomst. Drie stukken van het Herman Schoonderwalt Kwartet met Jan Huydts op piano, de Duitser Peter Trunk aan de bas (tevens leverancier van de drie composities) en Cees See op slagwerk. En als vijfde stuk nog een live-opname van het Kwartet met Rob Madna (piano), Ruud Jacobs (bas) en andermaal Cees See (van 20 december 1963). Opnamen uit het archief van de zoon van Herman Schoonderwalt.

Schoonderwalt tovert op de plaat de meest zuivere en frisse muziek tevoorschijn. Dat doet hij in vier stukken met zijn kwartet, twee stukken met een elfmansformatie en nog twee stukken met een septet. De meeste stukken voor het kwartet en de elfmansformatie zijn door Rob Madna gearrangeerd. Het lichte soepele klarinetspel steunt in het kwartet op de lopende bas van Ruud Jacobs.

...wordt vervolgd op pagina 15

Herman Schoonderwalt Septet live in 1965:
<https://www.youtube.com/watch?v=HqYEnhfdoWY>

BRAM STADHOUDERS & THE BIG BARREL ORGAN
The Rhapsody
 Buzz/Challenge Records

Bezetting:

Bram Stadhouders
 (gitaar en dansorgel).

Gitarist Bram Stadhouders (1987) is gefascineerd geraakt door de klanken van vooroorlogse dansorgels. Tussen 1910 en 1930 zijn er duizenden gebouwd. In tal van cafés en danszalen – met name in het zuiden van ons land en in België – was er één te vinden. De voorlopers van de jukebox domineerden ooit de danszalen, maar raakten in de jaren vijftig in de vergetelheid.

Stadhouders tikte in Eindhoven een nog perfect spelend mobiel orgel op de kop en toert daarmee door het land. Hij componeerde speciaal voor het orgel acht stukken en dat resulteerde in de cd 'The Rhapsody', genoemd naar het instrument waarmee hij optreedt. Stadhouders bespeelt het kolossale orgel via zijn gitaar. Dat kan omdat er een midi-aansluiting op The Big Barrel Organ zit.

Dansorgels zijn naast de 'normale' orgelpijpen uitgerust met extra instrumenten zoals accordeons, percussie en saxofoons. Je hoort op de plaat dus geen gitaarklanken; wel een staalkaart van wat het orgel aan instrumentarium 'in huis' heeft. Het is al snel duidelijk, dat de toetsen via een gitaar worden bediend. Stadhouders' spel klinkt, logischerwijze, zeer gitaristisch.

Je moet van de klanken van een dansorgel houden om Bram Stadhouders' werk te kunnen waarderen. Ben je er niet zo dol op, dan gaat de cd na een of twee stukken vervelen. 'The Rhapsody' is een technisch hoogstandje en een toonbeeld van experimenteerdrijf en creativiteit, maar puristische jazzliefhebbers zullen Stadhouders liever zijn vertrouwde jazzgitaar horen bespelen.

Hans Invernizzi

Bekijk een video over de cd:
https://www.youtube.com/watch?v=KB_lzEht67U

JASPER SOMSEN TRIO
A New Episode In Life Pt. II
 Challenge Records

Bezetting:

Jean-Michel Pilc (piano),
 Jasper Somsen (bas),
 André Ceccarelli (drums).

In de tweede studiodag die wel geboekt maar eigenlijk 'over' was, creëerde het Jasper Somsen Trio voldoende materiaal voor een extra cd. Zes uur deden ze erover. Dus twee cd's in twee dagen. Direct bij het verschijnen van het eerste album (zie Jazzflits 277) werd 'A New Episode In Life Pt. II' al aangekondigd. Het heeft een heel ander thema. Dit keer geen composities van de bassist, maar pure improvisaties en volledig gerenoveerde standards. Zo werd 'Someday my prince will come' omgedoopt in 'Someday my romance will come'. De cd opent met de vierdelige 'Solar suite', gebaseerd op werk van Miles Davis. Ze spelen ook een mooie levendige versie van 'Blue Monk' en een kostelijk 'All the things you are'.

Naast het uitgebalanceerde basspel van Somsen, met diepe en intense, krachtig gearticuleerde noten, ligt zijn verdienste ook in het samenstellen van de groep. Met dit prachtige tweeluik bewijst hij opnieuw internationale kwaliteiten te hebben. Pilc en Ceccarelli spelen al heel lang samen en Somsen en Ceccarelli kennen elkaar ook al lang, maar de combinatie Somsen/Pilc is geheel nieuw.

Net als op het eerste album is pianist Jean-Michel Pilc de grote sfeermaker. Hij heeft een vulkanische energie maar gelukkig zonder tektonische schade. De krachtige noten stromen uit zijn handen. Golvend, buiteland, hamerend, wervelend en overdonderend stopt hij plotseling... om even snel een zijpaadje op te stappen. Hij is ook niet wars van een zorgvuldig geplaatste dissonant, of juist een hele reeks. Maar soms is hij ook lieflijk kabbelend of een ballad dragend. 'A New Episode In Life Pt. II' is geen gemakkelijke cd. Het is een luisteralbum dat na steeds weer opnieuw beluisteren elke keer meer gedetailleerde schoonheid prijsgeeft.

Peter J. Kortzen

Bekijk dit trio hier:

<https://www.youtube.com/watch?v=Vbx4IY0ksuA>

HRISTO VITCHEV QUARTET
Of Light And Shadows/Behind The Shadows
 First Orbit Sounds Music

Bezetting:

Hristo Vitchev (gitaar),
 Jasnam Daya Singh (piano),
 Dan Robbins (bas),
 Mike Shannon (drums).

De in Bulgarije geboren jazzgitarist Hristo Vitchev (36), die woont en werkt in San Francisco, houdt van dubbelaars. Zijn vorige album 'In Search Of Wonders' (2016) bestond uit twee cd's; hetzelfde geldt voor zijn laatste plaat 'Of Light And Shadows'. Als extraatje is bij die, acht titels tellende, uitgave een cd met vier stukken gevoegd, 'Behind The Shadows' getiteld.

Op cd nummer één staan eigen, gearrangeerde composities van Vitchev. Voor nummer twee zochten hij en zijn drie collega's het in vrije improvisaties, gebaseerd op dezelfde thema's die we op cd één horen. Vitchev is echt een groepsman. Hij neemt en krijgt net zoveel ruimte voor solo's als pianist Jasnam Daya Singh, die een duidelijke voorkeur heeft voor klassieke muziek.

Robbins op bas en Shannon op slagwerk zijn subtiele begeleiders die, zonder zich op te dringen, het groepsgeluid ook beïnvloeden. Vitchevs kwartet werkt eerder samen als een kamerorkest dan als een Amerikaanse jazzband. Maar Hristo Vitchev heeft in de VS wel degelijk gehoord hoe je als jazzmannen dient te swingen. Kenmerkend voor het combo is de ontspannenheid van het samenspel.

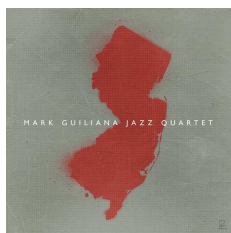
Vitchevs composities zijn gelaagd en complex van opbouw. Toch vertolken de musici de nummers ogenschijnlijk moeiteloos. Dat lukt alleen als je heel goed op elkaar bent ingespeeld en je instrument beheerst. En creatief kunt zijn, zoals blijkt uit de toegift waarin de impro lekker los en vrij klinkt maar toch op een organische wijze structuur en body krijgt.

Hans Invernizzi

Maak hier kennis met deze gitarist:

<https://www.youtube.com/watch?v=1RNTgNt65Mc>

MARK GUILIANA JAZZ QUARTET Jersey (Motéma)

Mark Guiliana is bekend van zijn samenwerking met pianist Brad Mehldau, maar tegenwoordig vooral ook als drummer van de Donny McGaslin Band op David Bowie's cd 'Black Star'. Guiliana leidt een (akoestisch) Jazz Quartet en heeft een (elektrische) groep: Beat Music. 'Jersey' is de tweede cd van zijn akoestische groep. Het is voor het grootste deel een meeslepend album. Al meteen in het eerste nummer, 'Inter-Are' nemen bas en drums je onontkoombaar op sleeptouw. Verschillende stukken op de plaat geven de indruk dat ze alleen op de gekozen manier gespeeld kunnen worden. 'Where are we now', het slotnummer van de cd, is bekend van David Bowie, maar Guiliana zet het volledig naar zijn hand. Hij maakt van de etherische Bowie-song een meeslepende Guiliana-ballad. Door de herhaling van het motief van het stuk wordt de ballad bijna hypnotiserend.

Hessel Fluitman

JONG METROPOLE A Rosa (Eigen Beheer)

Het Nationaal Jeugd Orkest (NJO) en het Nationaal Jeugd Jazz Orkest (NJJO) geven jonge talenten de gelegenheid om ervaring op te doen. Martin Fondse (in 2015 en 2016 dirigent-muzikaal leider van het NJJO) en Steffen Schorn (dirigent-artistiek leider van het NJO) brachten beide orkesten tijdens een zomercursus samen. Onder de naam Jong Metropole namen ze de cd 'A Rosa' op. De combinatie paart de timing en swing van de jazzmusici aan subliem klassiek strijken. Tezamen vormen ze een gebalde eenheid. Martin Fondse en Steffen Schorn stelden een ambitieus programma samen met composities van eigen hand, waarin jazz en modern klassiek samenvloeien. In het titelnummer, een compositie van Fondse, schitteren de zangeressen Anna Serierse, Sanne Rambags en Suzana Lascu in volle glorie. Dat doen ze ook in de symfonische suite 'Three Pictures, Concerto for symphony and big band' van Schorn. Deze uitgebreide compositie vormt de kern van de cd en vraagt ook het meeste van het uitgebreide orkest. Dat het orkest ook lichtvoetig kan zijn, bewijst 'Paraiso'. Het werd door Martin Fondse oorspronkelijk geschreven voor strijkkwartet en vibrandoneon.

Hessel Fluitman

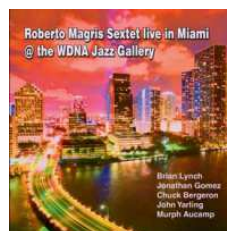
Jong Metropole op het Grachtenfestival 2017:
https://www.youtube.com/watch?v=Ddj8dW_LR1Q

LILLY Tenderly (Gateway Music)

'Tenderly', de vierde plaat van de Deense zangeres Lilly-Ann Hertzman (1973), is het resultaat van een toevallige ontmoeting met de Israëlische gitarist Gilad Hekselman (1983). Hekselman, die in New York woont en werkt, was in Kopenhagen bij een jamsessie en daar sloeg een muzikale vonk over. Lilly nodigde hem uit voor een opnamesessie. De acht titels – covers van bekende en minder bekende jazzstukken en een Deense traditional – stonden na één dag aanpoten op de harde schijf. Lilly scoorde met 'Tenderly' in eigen land een 5-sterrenrecensie, vermeldt ze vol trots in haar persbericht. Er mankeert niets aan de oren van de Deense recensent. De samenwerking schreeuwt om een vervolg. De songs zijn verbluffend verfijnd, charmant en elegant. 'Tenderly' is een zeldzaam intieme luis-terervaring met een vocaliste en instrumentalist die het heel klein weten te houden en toch hevige emoties oproepen. **Hans Invernizzi**

ROBERTO MAGRIS SEXTET Live In Miami (Jmood)

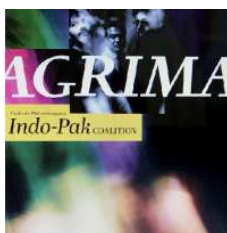

De Italiaanse pianist Roberto Magris, muzikaal directeur van het Amerikaanse label JMood, is een liefhebber van de hardbop uit de jaren vijftig. Zijn cd's bewijzen dat voortdurend. Op 'Live In Miami@The WDNA Jazz Gallery' tapt Magris weer uit het van hem bekende vaatje. Zijn sextet kent een klassieke bezetting met trompet (Bryan Lynch) en tenorsax (Jonathan Gomez). De zes gaan er vol tegenaan in een programma met straight ahead hardbop jazz. Om even op adem te komen staat tussen de snelle stukken Strayhorns ballad 'A flower is a lovesome thing'. Magris speelt dit bedachtzaam in zijn eentje.

Hessel Fluitman

Bekijk deze band live in Miami:
<https://www.youtube.com/watch?v=3dNpdVe1Enk>

RUDRESH MAHANTHAPPA INDO-PAK COALITION Agrima (Eigen Beheer)

Er zijn in het verleden al heel wat pogingen gedaan om een brug te slaan tussen de improvisatietradities van het Westen en het Indiase subcontinent. Maar slechts weinigen zijn er zo goed in geslaagd als Rudresh Mahanthappa, een Amerikaanse alt-saxofonist met Indiase roots. Met zijn Indo-Pak Coalition brengt hij de Pakistaanse gitarist Rez Abbasi en de Amerikaanse drummer en tablaspeeler Dan Weiss samen. 'Agrima' is het tweede album van de groep. Met subtiele elektronica, een diep besef van de oeroude muzikale tradities, zinvol ingezette virtuositeit en een subliem melodiegevoel weet Mahanthappa een nieuw genre te creëren. De muziek op 'Agrima' spreekt direct aan ('Showcase' heeft bijvoorbeeld de kracht van een goede pop-song) en werkt op sommige momenten hypnotisch, door de enorme gedrevenheid van het drietal.

Herman te Loo

De cd-trailer: <https://youtu.be/5r8QUGG4ISg>

HERMAN SCHOONDERWALT (vervolg pag. 12) The Winner (NJA)

Voorals als Rob Madna en Cees See stil zijn, zoals in het openingsnummer 'The Winker', creëert Schoonderwalt een mooi kronkelende spanningsboog, gebaseerd op het zich steeds herhalende en stijgende loopje van het thema. Tijdens de solo van Rob Madna in dit stuk maakt de bassist even spanning met een paar zoekende maten en zeilt dan weer terug naar een perfecte 'walkin' bass'. De pianist bewandelt zijn eigen weg door de akkoorden van het stuk. Steeds opnieuw kiest hij voor een nieuwe insteek, met nieuwe variaties en vondsten.

In 'Nardis', waarmee kant twee van de originele plaat opent, laat Herman Schoonderwalt horen dat hij ook op alt uitstekend uit de voeten kon. Vanaf de openingsmaat zeilt hij koninklijk boven de begeleiding. Hetzelfde elftal speelt dan 'Ol'Man River', opnieuw met de altsax in de hoofdrol. Ook in het septet bespeelt Schoonderwalt dit instrument. Die groep bestaat verder uit Cees Smal (trompet en bugel), Ruud Bos (trombone), Fred van Ingen (baritonsaxofoon), Jacques Schols (bas), Rob Madna en Cees See. In de bonustracks horen we weer de klarinettist Schoonderwalt. Schitterend in schoonheid!

Hessel Fluitman

Kom in kerststemming met Wynton Marsalis:
<http://bit.ly/2ocUFdV>

100 JAAR VOCALE JAZZ OP DE PLAAT (Deel 1: 1925 - 1961)

Billie Holiday. (Foto: William P. Gottlieb)

1925

Bessie Smith
[St Louis Blues](#)

1933

Cab Calloway
Minnie the moocher

1941

Billie Holiday
[All of me](#)

1946

Nat King Cole
[Route 66](#)

1954

Sarah Vaughan
[Lover man](#)
Helen Merrill
[You'd be so nice to come home to](#)

1955

Julie London
[Cry me a river](#)
Carmen McRae
[Sometimes I'm happy](#)

1956

Dinah Washington
[You're crying](#)
Mel Tormé
[Cheek to cheek](#)

1958

Mahalia Jackson
[Come Sunday](#)
Peggy Lee
[Fever](#)

1959

Ray Charles
[What'd I say](#)

1961

Jeanne Lee
[Summertime](#)
Nancy Wilson
[Save your love for me](#)

1926

Louis Armstrong
[Heebie Jeeves](#)

1938

Fats Waller
The joint is jumpin'

1942

Louis Jordan
[Five guys named Mo](#)

1947

Ella Fitzgerald
[How high the moon](#)

Chet Baker

[Ma funny valentine](#)

Betty Carter

[Moonlight in Vermont](#)

Anita O'Day

[Sweet Georgia brown](#)
Blossom Dearie
[I won't dance](#)

Jon Hendricks, Annie Ross
[Jumpin' at the woodside](#)

Abbey Lincoln

[Left alone](#)
Mimi Perrin
[Naima](#)

In 2017 is het honderd jaar geleden dat de eerste jazzplaat werd gemaakt. De medewerkers van het Franse magazine Jazz maakten een lijst van vijftig markante vocale jazzplaten die in de loop van die honderd jaar werden uitgebracht. Bron: Jazz Magazine, november 2017.

JAZZ OP DE PLANKEN

BUMA BOY EDGAR PRIJS 2017 MARTIN FONDSE

Bezetting:

Martin Fondse (piano, vibrandoneon, synthesizers), Lenine (zang, gitaar), Claudio Puntin (klarinetten, elektronica), Eric Vloeimans (trompet), Dirk Peter Kölsch (drums), Eric van der Westen (bas), Mete Erker (saxofoons), Morris Kliphuis (hoorn), Remy van Kesteren (harp), Sanne Rambags, Anna Serierse (zang), Jörg Brinkmann, Annie Tangberg (cello), Kees van Kooten (stem en gedichten).

Datum en plaats:

6 december 2017,
Bimhuis, Amsterdam.

Laureaat Martin Fondse met harpist Remy van Kesteren.
(Foto: Joke Schot)

In een stampvol en uitzinnig Bimhuis werd op 6 december de Buma Boy Edgar Prijs 2017 uitgereikt aan Martin Fondse. Uit handen van BEP-jurylid Wim Vos ontving hij de roemruchte, als wisseltrofee dienende plastiek van Jan Wolkers. Fondse werd nu publiekelijk geëerd voor zijn verdiensten als veelzijdig musicus, componist en arrangeur. In het juryrapport wordt Fondse geprezen als een generalist die het verschil weet te maken en als iemand die in staat is om werelden met elkaar te verbinden. Onder zijn handen vervagen grenzen tussen klassiek, jazz, latin en wereldmuziek.

Fondse voelde zich zichtbaar vereerd en hij zal zijn geldprijs ongetwijfeld zinvol aanwenden om nieuwe muzikale ideeën te verwezenlijken.

Het mogen samenstellen van een eigen feestprogramma leek voor hem het mooiste onderdeel van zijn bekroning. In het Bimhuis had hij zich omringd met vrienden en collega's. Met twaalf musici, indrukwekkend instrumentarium en een voordrachtskunstenaar, was het podium rijk gevuld. De eerste set vormde een zeer gevarieerde showcase van Fondse's scheppende, uitvoerende en leidende kwaliteiten. Zijn gelegenheidsensemble, uitgerust met onder andere harp, cello's, hoorn en vocalen, gaf hem vleugels. Kees van Kooten zorgde voor ingetogen stalmeesterschap en verbaal divertissement.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Martin Fondse met vlnr: Jörg Brinkmann, Remy van Kesteren, Annie Tangberg en Feline. (Foto: Joke Schot)

Naast bestaand werk bevatte het programma ook een nieuw werk. Voor het eerst was een deel te horen uit 'Hearts' dat op zich weer een onderdeel is uit de suite 'Card games'. Fondse gebruikt speelkaarten als metafoor van het leven. Elke kleur krijgt een eigen identiteit en wordt gekoppeld aan een thema. In Hearts staan vriendschap en liefde centraal. De delen 'Diamonds', 'Clubs' en 'Spades' volgen later.

Na de pauze volgde een set die aansloot bij een recent project waarvoor Fondse afgelopen zomer werd onderscheiden in Brazilië. Samen met de charismatische singer-songwriter-gitarist Lenine won hij twee Prémios MPB in de categorieën 'Best Album' and 'Best Singer' voor hun cd/dvd-album 'Live at Bimhuis'. Hun samenwerking, sinds 2013, is bekend als 'The Bridge'. Lenine, een beroemdheid in eigen land, is bekend om zijn grafiekerde combinatie van intieme liedjes met vervreemdende orkestraties en ritmisch vuurwerk. Met het Martin Fondse Orchestra vormde hij een organisch geheel. Eerst bescheiden en al gauw uitbundiger, voltooidde Lenine een zeer geslaagde feestavond.

Roland Huguenin

JASPER VAN 'T HOF QUARTET

Bezetting:

Jasper van 't Hof (piano),
Dick de Graaf (tenorsax),
Frans van der Hoeven (bas),
Jamie Peet (drums).

Datum en plaats:

26 november 2017,
Hot House Redbad,
Leeuwarden.

Er zaten zondag 26 november vier 'generaties' jazzmusici op het podium. Leider Jasper van 't Hof klopte aan de deur in de jaren zeventig, saxofonist Dick de Graaf in de jaren tachtig, bassist Frans van der Hoeven weer wat later en Jamie Peet pas dit decennium. Dat student Jamie Peet begin 2016 bij deze nieuwe groep achter het drumstel kwam te zitten, was wat je noemt sensationeel, maar hij past er wonderwel. Dat geldt ook voor Dick de Graaf. Hij is volkomen thuis in de muziek van Jasper van 't Hof en hij houdt zich in het kwartet met gemak staande. Over Van 't Hof zelf kun je boeken vol schrijven. Hoe hij als een jonge vent met zijn voeten de maat stamppt, de accentwisselingen begeleidt of hoe hij op de brede kruk van de piano heen en weer schuift om op het moment suprême goed voor de juiste toetsen te zitten of te staan. Dan is hij blijkbaar helemaal in trance. Of hoe hij de toetsen soms met een zwaai aanslaat om zo een speciaal effect te sorteren.

De vier speelden veel thema's die ook op hun cd 'No Hard Shoulder' staan. Die plaat werd in 2015 in Bouwkunde, Deventer opgenomen en verscheen een jaar later. Complex geschreven ballads, die door het gebruik van kruisen en molten soms het idee van een twaalftoonsreeks gaven. Maar ook stevige 'grooves' met elk een eigen karakter. Soms werd er in vieren en zessen gespeeld, waarbij het motief op de vijfde tel verschoof. Het nummer 'Fugawe', waarin het accent voortdurend verschuift, was, zo vertelde Frans van der Hoeven me na het concert, twaalffels, met vier triolen. Een 'groove' dus die je uit je hoofd moet leren. Als je gaat tellen, vlieg je er gegarandeerd uit. Daarom heet de cd ook: 'No Hard Shoulder', Engels voor: geen vangrail of misschien beter: zachte berm. Vijftig jaar ervaring heeft Jasper van 't Hof als zeventiger inmiddels en nog steeds speelt hij op gevoel. Het was een feest om deze geweldenaar mee te maken!

Hessel Fluitman

BEN SLUIJS QUARTET

JAZZ IN BEELD

Ben Sluijs wordt wel een van de meest lyrische en poëtische saxofonisten van België genoemd. Met zijn Quartet liet hij op 7 december van zich horen in CC Kimpel in Bilzen. Hij speelde daar ook fluit (bovenste foto). De pianist op de onderste foto is Bram De Looze. Lennart Heyndels (bas) en Dré Pallemaerts (drums) waren de andere begeleiders. **(Foto's: Jean Schoubs)**

BILL LAURANCE

Bezetting:

Bill Laurance (piano, keyb. en elektronica).

Datum en plaats:

21 november 2017, TU Delft en

23 november 2017, RAAF, Rotterdam.

Bill Laurance maakte de laatste jaren naam als de pianist van Snarky Puppy. In de slipstream van dat succes startte hij een solocarrière. Daaraan ging een inspannend leerproces vooraf. Laurance doorliep een lange leerschool voordat hij het aandurfde om zijn eigen muziek via cd-opnames te openbaren. Onzekerheid en perfectionisme speelden daarin een grote rol.

In een 'jazz lecture and performance' georganiseerd door studenten van jazzvereniging Groover, voor studenten van de TU Delft, vertelde Laurance openhartig hoe zijn route verliep. Hij was altijd bezig met muziek, plannen maken, bijstellen en gaf nooit op. Romantischer was het niet.

Hij werd klassiek geschoold en is sinds zijn 14de jaar actief als musicus. Aanvankelijk probeerde hij naam te maken als jazzpianist. Omdat zijn interesse voor popmuziek en elektronica steeds meer aan hem trekt, verlegde hij zijn ambitie en formeerde een experimentele popformatie. Demo's en plaatopnamen, waarop hij ook zingt (leer je eigen zwakke kanten kennen, zegt Laurance daarover), schuift hij kritisch terzijde.

Hij verlaat de UK om zijn vleugels verder uit te kunnen slaan. In de VS maakte hij kennis met Michael League, die kansen ziet in een samenwerkingsverband. Na vallen, opstaan en veel geduld, brengt hun chemie ze tot de successen van hun superband Snarky Puppy. Het succes van dit collectief kwam tot stand met hulp van velen, maar het inventieve schrijf- en arrangeerwerk komt voor een belangrijk deel op conto van League en Laurance.

Bart Groenendijk organiseert kleinschalige jazzevenementen in de Rotterdamse wijk Charlois. Hij bewondert Bill Laurance en contracteerde hem in 2015 voor zijn allereerste soloconcert. "Bill genoot enorm van deze intieme setting."

Bill Laurance staat voor geavanceerde muziek, die hij ook live en solo weet waar te maken. Hij geeft zich over aan polyritmische structuren, symfonische gelaagdheid en harmonische verbuigingen. Ritmische motieven zijn altijd leidend in die muzikale basisstructuur. De melodische opbouw is sober en overzichtelijk.

[...vervolg op pagina 26](#)

Bill Laurance in RAAF, Rotterdam. (Foto: Joke Schot)

ACK VAN ROOYEN

JAZZ IN BEELD

Voor zijn gehele oeuvre ontving trompettist **Ack van Rooyen** (1930) op 26 november in de Kleine Komedie in Amsterdam de Blijvend Applaus Prijs 2017. (Foto: Joke Schot).

CHRISTIAN SCOTT

Bezetting:

Christian Scott aTunde Adjuah (trompet, flugelhorn, elektronica), Logan Richardson (sax), Lawrence Fields (piano, toetsen), Kris Funn (bas), Joe Dyson JR (drums).

Datum en plaats:

19 november 2017, LantarenVenster, Rotterdam.

Het staat me nogal tegen om een recensie over dit concert te schrijven. Natuurlijk niet omdat de persoon of de muziek van Christian Scott aTunde Adjuah me niet bevalt. Mijn bezwaar is dat de concerten van Scott steeds meer gaan lijken op tenenkrommende politieke pamfletten, waarin ook enige ruimte is gecreëerd voor muzikaal intermezzo.

Tijdens zijn concerten vraagt Scott keer op keer aandacht voor sociale ongelijkheid, discriminatie en racisme. Hij doet dat, en kan dat doen, omdat hij een geliefd muzikant is en wel wat tijd kan nemen om zijn publiek te confronteren met zaken waar hij zich hard voor maakt. Zijn aanvankelijk sympathieke geste heeft inmiddels flink aan kracht ingeboet en maakt een versleten indruk. Scott wil dat niet inzien en neemt steeds meer tijd voor zijn politieke betoog. Scott had de pech dat hij tijdens het Sinterklaasfeest in Nederland was en werd geconfronteerd met onze aanstootgevende 'Zwarte-Piet-cultuur'. Er werden pijnlijke grappen over hem gemaakt; mensen maakten lol ten koste van zijn persoonlijke integriteit. Ieder van ons kan zich wel iets voorstellen bij dit ongehoegen.

Het is de vraag of persoonlijke observaties en ervaringen thuishoren in een concertzaal. Met zijn geëxalteerde houding bereikt Scott steeds meer het tegenovergestelde van wat hij beoogt. Ook voor het introduceren van zijn groepsleden neemt Scott erg veel spreektijd. Bovendien gebruikt hij die tijd om flauwe en niet ter zake doende opmerkingen over zijn begeleiders te maken. Het vergt weinig verbeeldingskracht om je in hun positie te verplaatsen tijdens deze ellenlange praat sessies.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Christian Scott praatte misschien wel meer dan hij musiceerde. (Foto: Joke Schot)

De verveelde gezichten van zijn collega's spraken dan ook boekdelen. Ik heb het niet geklokt, maar het zal me niet verbazen als Scott langer heeft gepraat dan gemusiceerd. Er bleef geen tijd - of inspiratie - over voor een toegift.

Voor wie nog niet is afgehaakt, volgt hier nog een beknopte bespreking van het concert. In 2017 presenteerde Scott zijn gewaardeerde album-trilogie 'The Centennial Trilogy' waarmee hij de honderdste geboortedag van de eerste jazzplaat eert. Daarnaast staat hij stil bij de toenemende sociale en politieke ongelijkheid in zijn land. Een ambitieus project waarin hij jazzmuziek herinterpreteert en verbindt met de onvermijdelijke elektronica. In zijn trilogie maakt Scott op een prikkelende manier gebruik van synthetisch geluid.

Live viel het elektronica-concept nogal tegen. De geluiden en de soundscapes zijn boeiend, maar tot een pakkende verbinding met de gespeelde muziek komt het niet. Een verademing en veel muzikaal genoeg waren er zeker wel toen Scott en zijn kompanen op klassieke wijze een puike uitvoering speelden van 'Moanin' van Bobby Simmons. Is de blues misschien toch gewoon het beste politieke statement ooit?

Roland Huguenin

Roos Plaatsman (artiestennaam Rose Ellis) is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan. Eind 2016 verscheen haar cd 'Like Songs Like Moons'. Deze is verkrijgbaar via iTunes, Amazon, CD Baby en ook <http://www.roseellismusic.com>.

NEW YORK CALLING

Toen ik nog in Groningen woonde fantaseerde ik vaak over een bar waar altijd iemand zou zijn die ik zou kennen. Een stamkroeg waar je niet alleen de bartender kent maar ook de mensen aan de bar. Een plek waar je altijd terechtkunt en waar altijd iemand is die je kent, zonder dat je van tevoren een afspraak hoeft te maken. Toen ik aan het conservatorium ging studeren kwam iedereen naar de jamsessies, maar dat waren wel bepaalde dagen van de week, niet iedere dag.

Nergens ter wereld bestaat er zo'n grote muzikantengemeenschap als in New York en dus heb ik hier eindelijk mijn kroeg gevonden. Muzikanten willen na hun 'gig' een drankje drinken, praten met gelijkgestemden en nieuwe muzikanten ontmoeten om hun netwerk uit te breiden. Daarom is er altijd wel iemand die ik ken in Smalls of Mezzrow. Dit zijn twee jazzclubs die elke dag open zijn tot een uur of vier 's nachts, waar altijd muziek is en altijd muzikanten zijn om dat drankje na de 'gig' mee te drinken. Vooral in een stad als New York, waar iedereen druk is en het zo lastig is om met mensen af te spreken, is dit een enorme uitkomst.

Deze clubs zijn ook erg populair onder toeristen. En als mensen mij om tips vragen zijn Smalls en Mezzrow de plekken die ik noem, maar de laatste tijd hang ik ook vaak rond in de 55 Bar. Dit is een plek die ik tot voor kort altijd vergat, misschien omdat de bar zo onopvallend is dat je er gemakkelijk langsloopt. De 55 Bar zit op 55 Christopher Street in de West-Village om de hoek van Smalls en Mezzrow. Het is een kleine bar in een kelder en je moet met een trappetje naar beneden om er te komen. Het heeft enorm veel sfeer, vooral ook omdat het heel erg oud is. De 55 Bar werd in 1919 geopend vlak voor het drankverbod (drooglegging) werd ingesteld door de Amerikaanse regering, in een poging de productie en verkoop van alcohol te verbieden. De 55 Bar werd een 'Speakeasy', een bar waar illegaal drank werd verkocht.

In 1960 werd de bar verkocht aan de pianist Bradley Cunningham, die later de befaamde jazzpianobar Bradley's opende. Pas in 1983 begon de 55 Bar met live-optredens. Eerst heel bescheiden met iedereen die maar wilde komen spelen, maar het groeide uit tot een plek waar elke dag live-muziek te horen is. De huidige eigenaresse Queva Lutz houdt deze geschiedenis in stand door 365 dagen per jaar live-muziek te hebben; op de meeste dagen twee bands per avond. Mike Stern, Dave Binney, Wayne Krantz, Donny McCaslin behoren tot de vaste groep muzikanten die er eens per maand spelen. Het is een plek om nieuwe muziek uit te proberen. Steeds meer podia leggen muzikanten regels op, het moet up-tempo zijn, alleen maar standards of juist alleen maar eigen muziek. De 55 Bar is een plek waar je nooit weet wat je kunt verwachten, het kan experimenteel zijn, funk, soul of een avond met alleen ballads. Dus als je de volgende keer in New York bent, mis dan de 55 Bar niet.

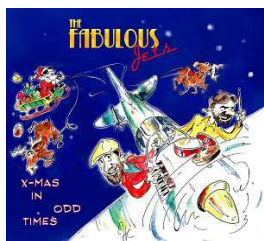
De medewerkers van **Jazzflits** wensen u prettige kerstdagen en een voorspoedig 2018.

Beluister Roos Plaatsman/Rose Ellis hier:
<https://www.youtube.com/watch?v=duKba6sd1G0>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 11 december 2017

- 1 The Fabulous Jets**
X-mas In Odd Times (JET Records)
- 2 Herman Schoonderwalt**
The Winner (NJA)
- 3 Anouar Brahem**
Blue Maqams (ECM)
- 4 Gregory Porter**
Nat 'King' Cole And Me (Blue Note)
- 5 Yuri Honing**
Goldbrun (Challenge)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van Jazz Center Den Haag.

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Yelena Eckemoff**
[In The Shadow Of A Cloud \(L&H\)](#)

Deze Russische pianiste maakt gemiddeld één cd (of dubbel-cd zoals in dit geval) per jaar. Meestal met de crème de la crème van de hedendaagse jazz. De vorige dubbelaar was met het Verneri Pohjola Quartet en dit keer zijn saxofonist Chris Potter, gitarist Adam Rogers, bassist Drew Gress en drummer Gerald Cleaver de muzikanten van dienst. Altijd wel een tikje abstract, maar daarom niet minder mooi.

- 2 Dick de Graaf**
[Bird Buzz \(Soundroots Records\)](#)

Toen saxofonist Dick de Graaf deze cd twee weken geleden bij ons langsbracht, verzekerde hij ons dat dit 'echt zijn beste opname tot op heden' was. Nu zijn musici doorgaans erg kritisch op zichzelf, dus wij nemen dit meteen aan van de maestro zelf! Inderdaad een heerlijke cd met introverte stukken, maar ook flink uitpakken.

- 3 Laurent Coulondre**
[Gravity Zero \(L'Autre\)](#)

Een voor ons nieuwe Franse keyboard-virtuoos. Zijn vorige cd was al steengoed, maar aan de brave kant. Op 'Gravity Zero' speelt Coulondre duetten met verschillende drummers. Telkens anders en verrassend. Hogeschool-hedendaagse jazz die wel degelijk met beide voeten op aarde staat.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 5 december 2017

Anni Elif wordt getipt door Jan Granie. (Foto: Vanessa Riki)

- [Mike Flynn, Jazzwise \(UK\):](#)
Julian Siegel Quartet
Vista (Whirlwind Recordings)
- [Anna Filipieva, Jazz.Ru \(Russia\):](#)
The Second Approach Trio
Rezi Var (Fancymusic)
- [Jan Granlie, salt-peanuts.eu \(Denmark\):](#)
Anni Elif
Edith (Eclipse)
- [Christine Stephan, Jazzthetik \(Germany\):](#)
Die Enttäuschung
Lavaman (Intakt Records)
- [Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\):](#)
Rale Micic/John Abercrombie/Peter Bernstein/Lage Lund
Inspired (ArtistShare)
- [Lars Mossefinn, Dag og tid \(Norway\):](#)
Svein Rikard Mathiesen
Monsters (Curling Legs)
- [Axel Stinshoff, Jazz thing \(Germany\):](#)
Anouar Brahem
Blue Maqams (ECM)
- [Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\):](#)
Roberto Negro's Dadada
Saison 3 (Label Bleu)
- [Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\):](#)
Wadada Leo Smith
Solo: Reflections And Meditations On Monk (TUM Records)
- [Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\):](#)
Leszek Możdżer & Holland Baroque
Earth Particles (Outside Music)
- [Rui Eduardo Paes, jazz.pt \(Portugl\):](#)
The Spontaneous Music Ensemble
Karyobin - Are The Imaginary Birds Said To Live In Paradise (Emanem)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

CLIFFORD BROWN AND MAX ROACH At Basin Street Emarcy

In een rubriek als deze mag trompettist Clifford Brown zeker niet ontbreken. Ere wie ere toekomt! Maar wat is dan een representatieve plaat? Er is zoveel moois. Zijn Parijse opnamen, begin jaren vijftig gemaakt tijdens een tournee met de Lionel Hampton-band door Europa? De eerste live-opnamen in dienst van drummer Art Blakey uit medio jaren vijftig? Of toch maar kiezen uit de Max Roach-Clifford Brown-opnamen? In alle gevallen speelt Brown technisch op hoog niveau en draait het bij hem om snel, sneller, snelst. 'At Basin Street' dan maar, uit 1956. Het zijn de laatste officiële opnames van Brown. Vier maanden later, juni 1956 vloog de auto waarin hij met een deel van zijn band zat, met dodelijke afloop uit de bocht. Op 'At Basin Street' speelt een kwintet met Sonny Rollins op tenorsaxofoon. Die was toen nog niet doorgebroken als solist. Het album is grotendeels gevuld met uptempo stukken. Krachtpatserij is troef, maar de heren spelen zonder opzettelijk spierballenvertoon. Rollins houdt met zijn weloverwogen en zelfbewuste geluid de 'drive' van Brown en Roach in balans. 'Time', een van de drie originals van pianist Richie Powell is een ballad en dus een rustpunt. De overige nummers barsten uit hun voegen door de improvisaties en creativiteit. Aangezien Max Roach co-leader is, zijn er meer drumsolo's te genieten dan normaal. Op een heruitgave van de plaat op cd uit 1990 zijn nog vier alternatieve 'takes' bijgevoegd. En voor de volledigheid merk ik nog even op dat George Morrow de bassist van dienst was.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

FESTIVALS DECEMBER, JANUARI

Ottomani speelt 23 december in Tilburg. (Persfoto)

25STE STRANGER THAN PARANOIA

Tilburg (Paradox, Theaters Tilburg), Nijmegen (BrebI), Amsterdam (Bimhuis o.v.)

23, 24, 27, 28, 29 december 2017

(<http://bit.ly/2hqEYdw>)

Met onder anderen: Van Kemenade & Guests, Tolga During's Ottomani, Brabants Jazz Orkest, Elliot Galvin Trio, Fellow Creatures, Binkbeats, John Dikeman, Schntzl, Han Bennink & Earl Okin, Paul van Kemenade 'classic' Quintet, Ronald Snijders, Jungsu Choi Tiny Orkester.

In 1993 vond de allereerste editie van Stranger than Paranoia plaats in Paradox. Het festival is kleinschalig maar spraakmakend, met een programma waarin de grenzen tussen jazz, klassiek en avant-garde vervagen. In het jubileumjaar staat het festival behalve twee avonden in Paradox (Tilburg), ook weer in Amsterdam (Bimhuis) en Nijmegen (BrebI). Op 28 december wordt het jubileum gevierd in de concertzaal van Theaters Tilburg met onder meer het Metropole Orkest & Jameszoo.

BROKKEN FESTIVAL

Bimhuis, Amsterdam

30 december 2017

(www.bimhuis.nl)

Met onder anderen: Solin, Too Noisy Fish, Hide & Squeak en Dimlicht.

DJANGO AMSTERDAM

Bimhuis, Kapitein Zeppos, Amsterdam

26, 27, 28 januari 2018

(<http://djangoomsterdam.com/>)

Met onder anderen: Rosenberg Trio, Robin Nolan Trio, Moses Rosenberg, Anton Goudsmit en Wawau Adler.

Voor meer januari-festivals zie ook Jazzflits nummer 288.

JAZZHELDEN.NL

Wilt u meer weten over de geschiedenis van de Nederlandse jazz? Dan is de website **Jazzhelden.nl** een niet te missen bron van informatie. Het verhaal wordt grotendeels verteld door middel van gefilmde jazzportretten. Op het moment zijn zo'n honderd portretten gemaakt, maar het aantal groeit gestaag.

Jazzhelden.nl is een initiatief van het Nederlands Jazz Archief:

<http://www.jazzhelden.nl>

NIEUWS (VERVOLG)

Frank van Berkel. (Foto: Marco de Swart)

Frank van Berkel nieuwe programmeur Bimhuis

Frank van Berkel begint op 1 januari 2018 als hoofd programmering bij het Bimhuis in Amsterdam. De huidige programmeur van Jazz International Rotterdam, Concertgebouw De Doelen en Lux Nijmegen treedt in de voetsporen van vertrekkend programmeur/artistiek directeur Huub van Riel. Van Berkel noemt zichzelf een groot bewonderaar van hem: "Ik wil voortbouwen op zijn werk en nieuwe generaties topmusici een podium blijven bieden." Het Bimhuis is geen onbekend terrein voor de nieuwe programmeur. In de jaren tachtig en negentig stond hij er als bassist zelf nog regelmatig op het podium, onder meer met de Nine Tobs, de Schismatics, Sumbur en zijn eigen Berkelband. Van Berkel coacht verder jonge getalenteerde musici en is zakelijk leider van het New Rotterdam Jazz Orchestra. Van Berkel blijft betrokken bij Festival Jazz International Rotterdam.

Quincy Jones initieert jazzkanaal

Sinds 15 december is een video-on-demand-service actief onder de naam Qwest TV en met als motto 'a journey into jazz and beyond'. Het kanaal is een initiatief van onder meer Quincy Jones. De zender is gestart met een startkapitaal van 150.000 dollar, dat door zo'n duizend mensen via crowdfunding bij elkaar is gebracht. Een abonnement op dit 'Netflix of jazz' kost 6,25 dollar per maand. De beelden zijn te bekijken op mobiele apparaten, computers en aan gesloten televisietoestellen. De zender biedt de abonnee keuze uit honderden uren concertopnamen, documentaires, archiefopnames en interviews, alles voorzien van deskundige toelichting door professionele journalisten en jazzexperts. Maandelijks worden nieuwe speellijsten gemaakt door gastredacteuren.

Info: <https://qwest.tv/>

GRAMMY AWARDS 2018 (VERVOLG)

Sara Caswell is Grammy-genomineerd voor haar solo in het stuk 'Can't remember why'. (Foto: Emma Mead)

Beste Jazz Instrumentaal Album:

Uptown, Downtown	— Bill Charlap Trio
Rebirth	— Billy Childs
Project Freedom	— Joey DeFrancesco & The People
Open Book	— Fred Hersch
The Dreamer Is The Dream	— Chris Potter

Beste Geïmproviseerde Jazz Solo:

Can't remember why	— Sara Caswell, soloist
Dance of Shiva	— Billy Childs, soloist
Whisper not	— Fred Hersch, soloist
Miles beyond	— John McLaughlin, soloist
Ilimba	— Chris Potter, soloist

Beste Groot Jazz Ensemble Album:

MONK'estra Vol. 2	— John Beasley
Jigsaw	— Alan Ferber Big Band
Bringin' It	— Christian McBride Big Band
Homecoming	— Vince Mendoza & WDR Big Band
Whispers On The Wind	— Chuck Owen And The Jazz Surge

Beste Latin Jazz Album:

Hybrido	— Antonio Adolfo
Oddara	— Jane Bunnett & Maqueque
Outra Coisa	— Anat Cohen & Marcello Gonçalves
Típico	— Miguel Zenón
Jazz Tango	— Pablo Ziegler Trio

VARIA

Inschrijving JazzContest Mechelen geopend

Tot 28 februari 2018 staat de inschrijving open voor de JazzContest Mechelen. Jongeren tot de leeftijd van 26 jaar kunnen zich opgeven door inzending van een opname met twee nummers. Acht groepen worden geselecteerd voor de halve finale op zondag 25 maart 2018. De finale is op vrijdagavond 24 augustus 2018 te Mechelen. Bij deze gelegenheden moeten een standard en een origineel nummer gespeeld worden. Voor de winnaar ligt 1.500 euro klaar. Ook mag de winnende formatie een dag een opnamestudio gebruiken, optreden in en rond Mechelen en meedoen aan het Mechelse huiskamerfestival Jazzathome 2018. Inschrijven kan via <http://www.jazzcontestmechelen.be>.

JAZZFLITS OP REIS

Roland Huguenin en Joke Schot in Servië

Voor 600 dinar, circa zes euro, kun je een avond lang genieten van jazz, en voor een all-in-ticket betaal je 2000 dinar. In Servië wordt cultuur gefinancierd door overheden, ambassades en sponsoren, zodat de kunst voor een breed publiek toegankelijk is.

In Pancevo, 20 km ten noordwesten van Belgrado, vond dit jaar van 2 tot en met 5 oktober voor de twintigste keer het **Pančevački Jazz Festival** plaats. Het publiek in de kleine industriestad krijgt jaarlijks een afwisselend programma voorgeschoteld, dat stevast is samengesteld uit Amerikaanse 'headliners', Europese avant-garde en acts van de Balkan. Het Kulturni Centar Pančeva omvat een wat gedateerd ogende theaterzaal met een goede akoestiek. In de sfeervolle moderne foyer, met bar, wordt tot ver na middernacht opgetreden door lokale bands. **Canarro** uit Hongarije speelde er gypsy swing en het **Schime Trio** uit Belgrado bracht geavanceerde akoestische jazz.

Het **Joe Lovano Classic Quartet** nam de aftrap met een overweldigend concert. Aangespoord door het enthousiaste publiek, gaf Lovano zich over aan geïnspireerde lange solo's. Hij zweepte de zaal op met standards gedrenkt in hardbop met eigentijdse randjes. Begeleidend pianist Lawrence Fields vervulde een glansrol.

De tegendraadse muziek van **Tim Berne's Snakeoil** vraagt om iets meer inlevingsvermogen. Zijn groep bracht veel nieuw werk, waar het publiek uiteindelijk volledig voor viel.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Joe Lovano zweepte de zaal op. (Foto: Joke Schot)

Het Joe Lovano Classic Quartet trapte het Pančevački Jazz Festival af met een overweldigend concert.

Ambrose Akinmusire bracht de zaal in een bijna ademloze verstilling. (Foto: Joke Schot)

Het **Vladimir Nikolov/Srđan Ivanović Undectet** presenteerde 'Artistry In Broken Rhythm'. Een concert met een programmatische opzet. Dit elfkoppige pan-Europese ensemble heeft met onder andere hoorn, accordeon en tuba een bijzondere bezetting. Drummer Srđan Ivanović is bij ons bekend van zijn Blazin Quartet. De gelaagde en veelzijdig georkestreerde muziek vertelde een spannend, veelal filmisch verhaal. Trompettist **Avishai Cohen** en zijn kwartet hadden een zinderende chemie met het Servische publiek. De intieme theaterzaal in Pancevo was een perfecte setting voor het gedreven intieme spel van Cohen.

De derde festivalavond staat bij velen in het geheugen gegrift. De avond begon met een optreden van de Servische groep **Fish in Oil**. In hun muziek mengen zij vleugels nostalgie, avant-garde, theater, swing, rock en funk, tot een aanstekelijk geheel. Een live-act die niemand zou mogen missen.

Dan was er eindelijk ruimte voor vocale muziek. **China Moses**, dochter van Dee Dee Bridgewater, gaf een wervelende show. Ze swingde, acteerde en danste vol overgave. Daarbij bespeelde ze haar publiek met charme en raffinement. Pianist Joe Armon-Jones voorzag de muziek van onweerstaanbare grooves. Het noteren waard: in 2018 komt China Moses naar Nederland voor optredens met het Metropole Orkest.

In zijn trio **Velvet Revolution** werkt de Duitse saxofonist Daniel Erdmann samen met de Franse violist Theo Ceccaldi en de Amerikaanse vibrafonist Jim Hart. Qua presentatie kan en gaat dit ensemble alle kanten op. Uiterst geconcentreerd en met een huiveringwekkende virtuositeit werden eigen composities gespeeld. Hun uitgeschreven muziek bood veel ruimte voor boeiende improvisaties.

Het Pančevački Jazz Festival werd afgesloten door het **Ambrose Akinmusire Quartet**. Het trompetspel van Akinmusire laat zich lastig doorgronden. Met de klank van zijn instrument evenaart hij de expressiemogelijkheden van de menselijke stem. Zijn ongrijpbare lyriek bracht de zaal, tot de laatste noot was weggestorven, in een bijna ademloze verstilling.

Roland Huguenin

In de rubriek 'Jazzflits op reis' doen medewerkers van Jazzflits in woord en/of beeld verslag van de jazzscene in het buitenland waar ze verblijven.

Avishai Cohen. (Foto: Joke Schot)

Tim Berner. (Foto: Joke Schot)

Het noteren waard: China Moses komt volgend jaar naar Nederland voor concerten met het Metropole Orkest.

China Moses. (Foto: Joke Schot)

BESTE JAZZALBUMS 2017volgens de critici van **Downbeat (VS)****Blue Note All-Stars**[Our Point Of View](#)

(Blue Note)

Lucia Cadotsch[Speak Low](#)

(Yellowbird/Enja)

Frank Carlberg Large Ensemble[Monk Dreams, Hallucinations](#)[And Nightmares](#)

(Red Piano Records)

Eclipse[Morphogenesis](#)

(Pi)

Josh Green & The Cyborg Orchestra[Telepathy & Bop](#)

(Eigen Beheer)

Christian McBride Big Band[Bringin' It](#)

(Mack Avenue)

Sam Newsome[Sopranoville](#)

(Eigen Beheer)

Madeleine Peyroux[Secular Hymns](#)

(Impulse/Verve)

Martial Solal & Dave Liebman[Masters In Bordeaux](#)

Sunnyside

Becca Stevens[Regina](#)

(GroundUp Music)

Yosvany Terry/Baptiste Trotgnon[Ancestral Memories](#)

(OKeh)

David Virelles[Antenna](#)

(ECM)

Miroslav Vitous[Ziljabu Nights](#)

(Intuition)

Matt Wilson[Honey And Salt](#)

(Palmetto)

Wingfield/Reuter/ Stavi/Sirkis[The Stone House](#)

(MoonJune)

Kenny Dorham[K.D. Is Here](#)[New York City 1962 & 1966](#)

(Uptown)

Bill Evans Trio[On A Monday Evening](#)

(Fantasy)

Dick Hyman[Solo At The Sacramento](#)[Jazz Festivals 1983-1988](#)

(Arbors Jazz)

Keith Jarrett[A Multitude Of Angels](#)

(ECM)

Diverse artiesten[Classic Savoy Bebop Sessions:](#)[1945-1949](#)

(Mosaic)

OVERLEDEN**Sunny Murray, 7 december 2017 (81)**

Stierf in Parijs, waar hij in de jaren zestig persoonlijk een eigen stijl van drummen had geïntroduceerd; gaf kleur aan de muziek van Gil Evans, Cecil Taylor, Albert Ayler en Archie Shepp.

Mundell Lowe, 2 december 2017 (95)

Was in 1947 de gitarist in het bopseptet van Benny Goodman. Raakte betrokken bij de televisie in allerlei organisatorische en compositorische functies, maar bleef spelen en opnamen maken tot in de jaren negentig.

George Avakian, 22 november 2017 (98)

Geboren in Rusland uit Armeense ouders. Groeide op in New York, schreef in de jaren dertig en veertig artikelen voor jazz-bladen. Produceerde daarna als een van de eersten elpees voor Columbia van succesvolle artiesten als Louis Armstrong, Erroll Garner, Benny Goodman, Dave Brubeck en Miles Davis. Daarna ook voor andere labels. Tot op hoge leeftijd geliefd door zijn inzet en bereidwilligheid zijn kennis met anderen te delen.

Jon Hendricks, 22 november 2017 (96)

Amerikaanse zanger. Werd bekend door het vocale trio dat hij in 1957 vormde met Dave Lambert en Annie Ross, waarvoor hij tevens virtuoze teksten schreef op de muziek van bestaande standards. Na ontbinding van het trio in 1964 continueerde hij deze activiteiten tot ver in de jaren negentig met zijn gezinsleden en andere zangers.

Della Reese, 19 november 2017 (86)

Zangeres, aanvankelijk beïnvloed door gospel; werd in haar genre een geduchte concurrent van Dinah Washington. In de VS via de televisie bekender als actrice, zong ze van 1958 tot 1980 menige lp vol, daarbij omringd door musici onder leiding van Neal Hefti en Mercer Ellington. **(jjm)**

JAZZ OP PAPIER**Jazzbulletin 105 is uit**

Het decembernummer van Jazzbulletin, het kwartaalblad van het Nederlands Jazz Archief (NJA) is uit. Met op de voorpagina trompettist **Ack van Rooyen**. Hij komt uitgebreid aan het woord in een interview met Boris Lemmers. Ook wordt in dit nummer zangeres Sanne Rambags geïnterviewd. Verder onder meer aandacht voor toetsenist Jasper van 't Hof, hij wordt 70, drummer Cees See en het album 'The Winner' van saxofonist Herman Schoonderwalt, dat door het NJA opnieuw is uitgegeven. **Meer info:** <https://www.jazzarchief.nl/jazz-bulletin/>

Vervolg concertverslag Bill Laurance (van pag. 18)

Het genre is complexer. Sfeer is hierin leidend. Rock en elektronica liggen aan de basis van een stijl die zich voedt met elementen uit jazz, funk en latin. Een mix van romantiek en lyriek schept een filmische beleving.

De muziek van Laurance zuigt je mee in een atmosferisch universum. Binnen de orkestrale complexiteit van zijn muziek schept hij ook ruimte voor intimiteit. Feitelijk lijkt de muziek verbluffend eenvoudig. Die eenvoud valt te verklaren uit de stuwende beweging. Die schept eenheid en ruimte, neigt tot trans, meditatie of minimal music.

Als een dj bouwt Laurance zijn stukken laag voor laag op. Zijn ritmische soundscapes veranderen voortdurend van kleur. Na de pauze schakelde hij van akoestische piano naar elektronica, de discipline die hij tot in perfectie beheerst. Zijn aanstekelijke enthousiasme daarbij, stak als een lont in het kruitvat. Het publiek ontvlamde.

Roland Huguenin

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 11 december 2017

- 1 **Gregory Porter**
Nat King Cole & Me (Blue Note)
- 2 **Pat Martino**
Formidable (HighNote)
- 3 **Vincent Herring**
Hard Times (Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Kortjen, Lex Lammien, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman, Lo

Reizevoort, Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

Adres(post): Het postadres van **JAZZ-FLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZ-FLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

PHRONESIS

JAZZ IN BEELD

Het Brits-Scandinavische pianotrio Phronesis speelde zaterdag 25 november in de kleine zaal van C-mine. Bassist Jasper Høiby, pianist Ivo Neame en drummer Anton Eger traden alweer voor de tweede keer in Genk op en brachten onder meer songs van hun nieuwste album 'Behemoth'. (Foto's: Jean Schoubs)

CHRIS POTTER TRIO

JAZZ IN BEELD

Het Theater aan het Vrijthof in Maastricht had op 4 december een double-bill van formaat. Voor de pauze trad het trio van saxofonist Chris Potter op (foto hierboven) en daarna de formatie Human Feel van gitarist Kurt Rosenwinkel. **Jean Schoubs** was erbij en maakte de foto's op deze en de volgende pagina.

KURT ROSENWINKEL HUMAN FEEL**JAZZ IN BEELD**

Kurt Rosenwinkel. (Foto: Jean Schoubs)

Andrew D'Angelo, saxofonist van Human Feel. (Foto: Jean Schoubs)